

jaaroverzicht

we lijden aan paleisverveling,
schreef Peter Sloterdijk,
we sterven bij gebrek aan leven

neen, we schuwen de grote
woorden niet, schaamlapjes
voor de gruwel

we zagen velden, dorpen
overstromen, en huizen
tuimelen waar de aarde
heeft gebeefd – en soms
halen we een baby
uit het puin en we loven
de barmhartigheid

we zagen het op de buis
als een sappige sensatie:
mensen bedolven in een schacht
werden opgedolven en bejubeld
tot ze het woord namen
en ons beschaamden

en weerom werd de vrede
geweigerd, de oorlog beraamd
om water, om grond
we zagen en bespraken het
met schone woorden in de mond

terwijl de wezen zwegen
in hun schemering
en de leegte schreeuwde
uit duizend kelen
ging de wereld als steeds
zijn wegen: o, de bange glans
van kinderogen, de gebruikte
huid van wie zich dood vervelen
en o, de goden die dit gedogen

Staf De Wilde